Știri și Reportagii

Ancheta „Gazetei Sporturilor"

MATCHUL VIEȚEI MELE...

de ILIE PETRESCU

După un strălucit turneu, care nu durase mai puțin de șase luni, prin Franța și Belgia, la 7 Aprilie 1937, mă reîntorceam în București, cu câteva strălucite victorii internaționale adăugate la palmares și cu asigurările managerului meu Leclerc că-mi va angaja și alte matchuri pe ringurile din Occident.

O veste mare: un match cu Heuser!

Trecuseră câteva zile de când mă aflam în mijlocul prietenilor și familiei mele, când o telegramă din Paris, mă anunță că managerul meu mi-a perfectat o întâlnire cu fostul campion european, germanul ADOLF HEUSER.

Matchul urma să aibă loc la 30 Aprilie 1937, la «Sports-Palat» din Berlin, iar bursa mea fusese fixată la 7000 fr.

Să fiu sincer, în primul moment vestea nu m'a impresionat. Eram, oarecum, obișnuit cu disputele internaționale. Pe ringurile parisiene un Marcel Louriot, un Roger Royer iș un Tino Rolando, gustaseră din pumnii mei, iar în Belgia, campionul belgian Belemont mă trecuse în palmares printre învingătorii săi.

Acum urma Heuser. Ei și, îmi ziceam, un FOST campion și atâta tot!..

Când, însă, m'am interesat mai aproape de trecutul viitorului meu adversar, am înțeles că lucrurile nu stau tocmai așa, cum credeam eu.

Adolf Heuser câștigase titlul continental semi-greu, la Barcelona, în 1932, când reușies să îngenunche idolul de atunci al spaniolilor. Pe temutul Martinez Alfara...

Mersese apoi din victorii în victorii și titlul îl pierduse la masa verde, deoarece plecând în America, fusese provocat și nu-și putuse apăra titlul.

Acum, reîntors din noul continent, căuta să-și recâștige titlul, — care avea ca deținător pe Gustav Roth, — și în așteptarea matchului decisiv boxa cu orice semi-greu european, care căuta să-i stea în cale.

Astfel, printre ultimele lui performanțe, avea un match nul cu Marcel Thil. Pe boxeurul francez îl cunoșteam foarte bine. Spakow nu-i putuse rezista nici 4 reprize, iar Axioti — inegalabilul Axioti — reușise o performanță mare, când pierduse doar la puncte.

Și acum, cu egalul acestui formidabil Thil, trebuia să mă bat!.. Și încă la Berlin!..

«E în regulă»...

Mă întrebam dacă nu-i imprudent din partea mea, să accept un astfel de match, pe un ring străin, când un amănunt oarecare mă ambiționă: a doua zi toate ziarele se ocupau de telegrama pe care am primit-o și — presupunând că am acceptat matchul — dădeau pronosticuri: HEUSER INVINGATOR PRIN K. O.!

Fără șovăire, am telegrafiat lui Leclerc: *«E în regulă. Trimite biletul de tren».*

Și Miercuri 27 Aprilie 1932, plecam prin Gara de Nord, spre Berlin, orașul în care soarta îmi hărăzise să disput matchul vieței mele...

La Berlin

Am sosit în capitala Germaniei, Vineri dimineața, — deci în ajun de match — după o călătorie de 36 ore.

In gară, mă aștepta organizatorul, d. Hans Schmaker, — actualmente directorul arenei «Deutschlandhalle», — și câtiva gazetari.

După ce am luat câte o cafea pe terasa unei cafenele berlineze, d. Schmaker m'a condus la «Remtter-Hotel», unde îmi rezervase o cameră confortabilă.

La ora 11, ne-am dus amândoi la o sală de antrenament, unde se antrena Schmeling, și aci am făcut puțin condiție fizică și un duș. După aceea m'am dus la hotel, unde m'am culcat. Și, cum eram obosit, am dormit până... a doua zi la ora 9.

Leclerc, managerul meu, care sosise peste noapte dela Paris, mi-a anunțat telefonic, că la ora 13, urmează să facem cântarul — atât eu cât și Heuser — la Federație.

Cunoștința cu Heuser

Am ajuns la Federație, la ora 12,30. Aci, printre alții am întâlnit și un prieten bun: francezul Carmelo Candel, care urma să boxeze seara cu Iosif Besselman și care — ca și mine — venise la cântar.

Tot aci, am avut ocazia să-l cunosc și pe Heuser, care deși mai scund ca mine, era mult mai mușchiulos. Când l-am văzut desbrăcat, când am avut ocazia să constat la fața locului» pe cine trebue să înfrunt, toate speranțele pe cari le mai aveam pentru un «rezultat onorabil», s'au dus...

Heuser, un «scoțian» veritabil...

Cu «cântarul» nostru, a fost o poveste întreagă.

In contracte era prevăzută greutatea de 79,378 kg., limita categoriei semi grea. Dacă unul din noi depășea această categorie, urma să plătească celuilalt un forfait de 1000 fr.

Ori noi, în așteptarea oficialilor, am făcut câte un «cântar neoficial». Și în timp ce eu aveam numai 79 kg., germanul avea cu 100 gr. peste greutatea convenită.

Ce era de făcut? Managerul său, l-a sfătuit pe Heuser să plătească 1000 de franci și gata

Germanul însă n'a acceptat. S'a îmbrăcat la repezeală și a plecat. Unde? Nimeni nu știa. Când s'a reîntors peste *un sfert de oră* — adică exact la ora oficială a cântarului, — avea 50 gr. sub... greutatea convenită!.. Slăbise *150 gr. în 15 minute!..* Cum de reușise acest adevărat «tur de forță» nici acum nu înțeleg. Cert este, însă, că își salvase 1000 de franci.

Puterea svasticei

Când am pătruns în ring, m'a intimidat în fața mărei de capete, ce mă privea Se găseau în arenă 18.000 spectatori și niciodată nu-mi fusese dat să asiste atâta lume la un match de-al meu...

Apariția mea în ring, însă, a fost salutată cu ovații mai lungi decât cele cu care a fost întâmpinat Heuser.

Motivul? Sfătuit de un amic, îmi cususem pe chiloți o svastică mare albă și — odată ajuns în ring — am salutat publicul, printr'un autentic salut hitlerist.

Acest lucru mi-a atras simpatia întregei asistențe și astfel, matchul, care până acum părea un simplu antrenament pentru Heuser, a părut a căpăta o oarecare importanță.

Și, înfine, matchul...

Când gongul a marcat începutul primei reprize, m'am ridicat vioiu și i-am întins mâna lui Heuser.

Germanul mi-a răspuns surâzând la salut și apoi... a devenit un fel de țark.

Mărturisesc că niciodată n'am văzut un boxeur luptând în stilul lui Heuser. Germanul lovește și înaintează, înaintează și lovește... E mereu peste adversar.. Cum spuneam mai sus, un adevărat tank...

Consecința: chiar în primul round cu o puternică lovitură de dreapta Heuser mi-a redeschis o rană la nas, rană căpătată în matchul cu Belemont și care până acum îmi păruse cicatrizată.

In a doua repriză, nu i-am rămas cu nimic dator germanului, iar în a treia — cu o lovitură de cap — adversarul meu, mi-a spart arcada dreapta.

In al patrulea round, la un «corp la corp», când eram unul rezimat de celălalt, Heuser a sărit înlături și astfel am căzut la podea, cu fața în jos, sângerându-mi astfel buzele.

M'am ridicat la «trei» și Heuser a năvălit imediat spre mine. Credea că a sosit momentul prielnic pentru a câștiga așa cum sperase, dar s'a înșelat... L-am derutat prin câteva eschive, contrându-l apoi puternic...

In repriza cincea, la un clinch, i-am rupt arcada dreaptă, cu o laterală puternică

In repriza următoare, ne-am ciocnit puternic și — involuntar — cu o lovitură de cap i-am spart și cealaltă arcadă.

De aci și până la sfârșit, matchul n'a fost decât o formidabilă succesiune de eforturi. Când Heuser ataca până obosea, când eu... Făceam un match, cum nu mai făcusem nici odată.. Mă băteam cu temerarul Heuser și cei 18.000 spectatori, în picioare, ne ovaționau frenetic...

Nu vreau «să mânii pe Dumnezeu» — cum spune românul — spunând că decizia prin care Heuser era declarat învingător la puncte, m'a nedreptățit, dar știu că în ultima repriză îl dominasem pe german net.

In tren, spre țară...

A doua zi, o mulțime de lume m'a condus la gară. Imi făcusem mulți prieteni, dar mă simțeam stingherit că nu pot schimba cu nimeni o vorbă, în românește..

Aproape de Ploești, un prieten din Capitală, s'a urcat în vagonul.. Infine, vedeam ep cineva, aveam cu cine să vorbesc românește.

Nu sunt sentimental de felul meu, dar povestind prietenului din tren, magnificul match pe care-l trăisem la Berlin, m'am pomenit plângând...

Erau lacrimi de fericire.. de mulțumire..

Lacrimi pentru matchul vieței mele...

Rapid și Unirea Tricolor și-au încheiat preparativele pentru jocul de Duminică

Mâine după amiază pe arena din Obor se joacă unul din cele mai importante jocuri ale campionatului național.

Unirea Tricolor se întâlnește cu F. C. Rapid. Intre feroviari și oboreni s'au dat întotdeauna lupte dârze.

Actualmente cele două echipe sunt în plină formă și sunt decise să lupte cu cea mai mare dârzenie pentru a smulge victoria.

F. C. Rapid știe să joace cu Unirea Tricolor și în Giulești și în Obor la fel de bine. Ori acest lucru vor să-l desmintă de astă dată oborenii.

Terenul din fața Gării de Est va fi fără îndoială teatrul unei lupte pe viață și pe moarte.

Pregătirile făcute în ambele tabere sunt suficient de edificatoare pentru importanța jocului.

UNIREA TRICOLOR DEȚINE O FORMA IREPROȘABILA

Oborenii sunt într'o formă din cele mai bune. Faptul că dețin al doilea loc în clasament, la numai un punct de fruntaș ne îndreptățesc să vedem în unsprezecele dela Obor echipa de seamă, în care se pun astăzi speranțele footballului autohton.

Performanțele obținute de Unirea Tricolor sunt în concordanță cu forma albaștrilor. Ori examenul cel mai serios este în matchul de mâine, când F. C. Rapid dornic să urce în clasament are neapărată nevoie de cele două puncte.

CE FORMAȚIE PREZINTA UNIREA TRICOLOR

Unirea Tricolor și-a alcătuit echipa pentru matchul de mâine astfel: **Cristea; Petrescu, Iliescu; Florea, Anghelache, Boteanu; Lulu Mihăilescu, Dumitrescu, Sonny Niculescu, Paraschiva, Cricitoiu.**

F. C. RAPID ESTE DEASEMENEA GATA DE LUPTA

Feroviarii au terminat și ei pregătirile și au alcătuit echipa astfel: **Petre Rădulescu; Slivăț, Lengheriu; Vintilă, Rășinaru, Moldoveanu; Sipoș, Bogdan, Baratky, Dan Gavrilescu, Auer.**

O PARTIDA MARE IN CARE INVINGATORUL ESTE GREU DE INTREVAZUT

Ciocnirea de forțe dintre feroviari și oboreni va prilejui o luptă de zile mari.

Invingătorul este greu de întrevăzut și va fi determinat și de starea terenului.

ROMANIA ORGANIZEAZA VIITOAREA BALCANIADA de atletism

Hotărârile congresului balcanic

La Istanbul, cu prilejul celei de a XI a Balcaniade, congresul balcanic și-a continuat ședințele anuale, în sala de onoare a Clubului Educației Fizice și la hotelul Akasya din insula PrinKipo. S'au luat următoarele importante hotărîri:

I. România va organiza cea de a XI-a Balcaniadă. Dacă ea refuză, această obligație revine Iugoslaviei, care o va disputa la Belgrad.

II. Balcaniadele se vor disputa și mai departe, chiar dacă unele țări vor lipsi. Cu o condiție însă: să fie asigurată participarea a cel puțin trei țări balcanice.

III. Pe viitor, invitațiile de participare vor fi făcute cu 75 de zile înainte, federațiilor respective, cari astfel nu vor mai scuza lipsa de timp

IV. Se va interveni la Ministerele de comunicații ale țărilor participante, pentru transportul gratuit al echipelor, sau pentru a se obține o reducere de 75 la sută.

V. Incepând din anul 1941 se vor programa și probe femenine, și — anume: o alergare, săritura în lungime și aruncarea discului sau a greutății

și balcaniada de volley

Congresul ce s'a ținut la Istanbul, cu ocazia jocurilor balcanice de anul acesta, s'a luat în discuție o problemă care interesează în deaproape F. R. B. V.-ul.

Este vorba de introducerea volley ballului în programul Balcaniadei, care, deocamdată, a fost încredințată pentru organizare în acest an României.

In principiu, congresul a fost de acord cu programarea volley-ballului, dar a rămas să supună această chestiune federațiilor respective.

Credem că F. R. B. V. ar trebui să răspundă favorabil la propunerile congresului Balcanic.

Viața sportivă peste hotare

— Serviciul nostru special —

Lotul amatorilor maghiari pentru matchul cu C. A. O. a fost alcătuit

Baronul Hugo Csaressy, căpitanul echipei B. L. A. Sz. pentru matchul cu N A C (CAO), dela 27 Octombrie crt. a alcătuit următorul lot de jucători pentru acest match.

Dela F. I. C. Abraham, Nagy I., Nagy II. Horwath II și Fustos, Varga (OIE), Gazdag (BVSC) Orsi, Nemet. A Knavolgyi dela (UTE), Szalontai (URAK) Iager (WMTK), Kosaras, Willig (Hungaria).

Aluchany, Selmeczi, Haray și Hortobagyi (PTSC) Buzàssy, Törös II (Elektromos) Simon, Hollossy (Ganz) Ulicska (KAK) Kralcs I și Craics II (Kelenföld) Kiss (W. S. C.) Nagy (Tipografia).

Fostul internațional austriac și as al faimosului Wunderteam,—care activase în ultimul timp în Ungaria a revenit la Viena. El nu va putea activa însă în partidele oficiale decât după 1 Decembrie 1940.

ANTRENORUL FEDERAL AL UNGARIEI IN ARDEAL

Molnar, antrenorul federal al Ungariei, se va deplasa în centrele footballistice din Ardealul cedat, unde va antrena, pe rând, timp de trei săptămâni, echipele fruntașe.

Aceasta, pentru a le impune stilul de joc maghiar și a cunoaște elementele valoroase din aceste echipe.

Matchul de atletism BUCUREȘTI-V. DACIA începe astăzi după amiază la ora 15 pe stadionul A. N. E. F.

Iată-ne însfârșit și'n ziua acestei întâlniri, care va desemna la fiecare probă pe cel mai bun bucureștean. Dar matchul care începe azi mai are o semnificație: aceea de a înlocui cupa Mărăscu, care ar fi închis sezonul atletic pe pistă. Cum se știe, cupa Mărăscu care urma să se dispute la începutul lunii Octombrie și care a fost anulată pentru motive explicate altădată, ar fi strâns la start, în afară de atleții UDR-ului, pe aceia ai Viforului Dacia, ai Venusului și ai Stadiului Român. Pasiunea întrecerii care ar fi iscat-o cupa Mărăscu, o împrumută astfel matchul de Sâmbătă, care nu face altceva decât să strângă la start cele mai bune grupări bucureștene și pe cei mai buni atleți ai Capitalei.

15.15 — 110 m. GARDURI

Intâia probă a concursului va fi o alergare pe garduri. Favorit sigur, în lipsa lui Negru, este Stelorian, care va avea totuși de luptat cu Drăgulănescu și Sergiu Cunescu. Deși toți trei sunt juniori buni — în ordinea în care i-am menționat s'au clasat și la campionate — recordul nu este amenințat. Va fi o cursă disputată în preajma a 17 secunde. Lângă numele concurenților, în paranteză, vom însemna cel mai bun rezultat izbutit în acest an.

Drăgulănescu București (17.5).
S. Cunescu București (17.6).
Stelorian V. D. (16.6).
Șerbacov V. D. (18.8).

15.30 — GREUTATEA

Va mira desigur slaba comportare a lui Gurău. Nu trebue însă să uitați că viforistul a avut un accident la mâna dreaptă. Poate, și n'ar fi exclus, să arunce cu stânga. Al doilea titular dr. Aurel Marian, despre care am auzit lucruri minunate, credem că va lipsi, el fiind stabilit la Craiova. Oricare alt viforist nu poate trece de 12 m. Ceeace nu se va întâmpla cu Fălcoianu și Ciaclan. Iar dacă unul din ei va lipsi, Coman este gata să-i ia locul. Și Viforul nu se va opune, căci deși din Brașov, Coman fiind student la Anef, poate fi socotit bucureștean.

Fălcoianu, București (—).
Ciaclan București (—).
Gurău V. D. (14.75).
Marian V. D. (—).

15.45 — 400 M

Viu disputată, ea va strânge laolaltă alergători capabili în medie de 53 sec., ceea ce nu-i rău. Intre Tâlmaciu și Ludu va trebui să alegem pe învingător și asta, fiindcă Stelorian va suporta handicapul oboselii dela garduri, iar Sebastian Popescu este încă prea tânăr și la ani și în... probă.

Ludu București (52.7).
S. Popescu București (54.3)
Tâlmaciu V. D. (58.1).
Stelorian V. D. (54.1).

16 — LUNGIMEA

Calistrat cu o bună săritură poate câștiga. Ceilalți sunt încă tineri, nedeciși la prag sau prea puțin tehnici. Nu însă netalentați. I-am voi sărind peste obișnuitul lor 6.20. Intre Pruncu, Șimu și Gheorghiade lupta este egală și va fi, credem, la fel de aprigă ca la triatlonul juniorilor de Dumineca trecută.

Pruncu București (6.24).
Șimu București (6.18).
Calistrat V. D. (—).
Gheorghiade V. D. (6.18).

16.15 — 200 m.

Este proba pe care Bucureștiul trebue s'o câștige, căci Hidioșanu și V. Cunescu sunt — după timpuri și forma arătată în ultimele concursuri — superiori măcar cu o zecime, lu Cosmănescu și Gheorghiade. Nu ne așteptăm la o performanță de 23 de secunde. Am dori însă să nu se treacă de 23.7. Oricum o cursă proporționată, care poate chiar place și interesa.

Hidioșanu București (23.4).
Cunescu București (23.4).
Cosmănescu V. D. (23.9).
Gheorghiade V. D. (24.2).

16.30 — DISCUL

Ar fi fost una din cele mai interesante probe ale zilei, cu un Gurău neaccidentat. Așa rămân în luptă (duel între as și speranță) doar Havalet și R. Popescu. Ciaclan (sau Coman) și Bădulescu își vor disputa celelalte locuri. Nicio performanță de până acum nu va fi depășită. Repetăm, prilejul ce i se oferă lui Romulus Popescu să amelioreze un record, care și așa este destul de greu de doborît.

Havalet București (46.70).
Ciaclan București (—)
R. Popescu V. D. (43.19).
Bădulescu V. D. (—).

16.45 — 800 m.

Din nou Tâlmaciu și alături de el Sucitu, Conț, Ahmet (sau Radu Ioniță dacă va putea veni) ne va dărui un 800 m. disputat, în care accentul va cădea prea puțin pe performanță. Ambițios cum e Ahmet poate produce surprize. Ne îndoim însă că el va produce surpriza înfrângerii lui Tâlmaciu. Intre Conț și Sucitu aceiași aprigă dispută. Și în general o cursă care trebue să pasioneze. dealtfel ca orice cursă de demifond frumos alergată.

Ahmet București (2.05).
Conț București (2.06).
Tâlmaciu V. D. (2.06).
Tâlmaciu V. D. (1.56.7).
Sucitu V. D. (2.05.9).

16.45 — PRAJINA

Patru tineri, la fel de pasionați pentru această probă care a făcut din Zeno Dragomir «copilul teribil» al atletismului românesc, vor încerca să treacă de trei metri. Pentru doi dintre ei (Baciu și Epuran) aceasta n'ar fi decât o reînoire de performanțe, pentru ceilalți doi însă (frații Marinescu) marea bucurie a întâiului lor an de atletism. Câștigător va fi Baciu, dela care am putea spera, chiar un 3.30, ca în August la Predeal.

Baciu București (3.30).
Epuran București (3.20).
Gh. Marinescu V. D. (2.85).
N. Marinescu V. D. (2.70).

17.15 — 4x100

Intâia zi a matchului se va încheia cu ștafeta 4x100, la care Viforul nădăjduește o victorie. Dar acelaș lucru și poate cu motive mai puternice, îl face Bucureștiul. Lucrurile se vor aranja pe teren, unde cel mai bun la schimb și omogen în echipă, va termina învingător. Bucureștiului îi acordăm încrederea noastră și n'am voi să fim dezamăgiți.

BUCUREȘTIUL: V. Cunescu — Hidioșanu — Ludu — Șimu.

VIF. DACIA: Gheorghiade — Boeșteanu — Cosmănescu — Calistrat.

PROGRAMUL

15: defilarea concurenților.
15.15: 110 m. garduri.
15.30: greutatea.
15.45: 400 m.
16: lungimea.
16.15: 200 m.
16.30: discul.
16.45: 800 m.
16.45: prăjina.
17.15: 4x100.

Cererea de amânare a Universității a fost respinsă

Deși li s'a acordat dreptul de forfait, Clujenii se prezintă totuși O declarație a d-lui dr. Buteanu

Am anunțat ieri că Universitatea, recent reprogramată în divizia A. a depus la FRFA o cerere prin care solicita amânarea jocului cu Sportul Studențesc, programat pentru Duminecă la Sibiu.

Cererea urma să fie prezentată președintelui federației, care avea să se pronunțe asupra ei, — mai precis, să hotărască dacă e cazul să fie convocat sau nu comitetul federal.

CEREREA A FOST RESPINSA DE PLANO

D. lt. colonel Lupașcu, președintele federației de football, a cercetat ieri cererea Universității și a respins-o de plano, comitetul federal neputând fi convocat în timp util pentru a se pronunța asupra ei.

UNIVERSITATEA POATE FORFAITA

Conducătorii clujenilor după ce au fost informați asupra rezultatului cererii lor și după ce l-au aflat, au vrut să știe dacă pot forfaita Duminică. Secretariatul federației a comunicat că promovarea condiționată a Universității, trebue interpretată în sensul că, echipa va fi considerată ca nereprogramată în divizia națională nu mai în cazul când conducerea declară că nu este în măsură să reorganizeze clubul.

Ceeace înseamnă că Universitatea, odată reorganizată, are dreptul să forfaiteze, de maximum trei ori, abia după care urmează să fie scoasă din program.

CLUJENII SE PREZINTA TOTUȘI

Cu toate că federația le-a dat dreptul de forfait, clujenii nu înțeleg să înceapă campionatul prin gesturi nesportive și se vor prezenta pe teren în jocul de mâine cu Sp. Studențesc.

D. dr Buteanu, președintele clubului, ne-a făcut aseară o declarație cu privire la condițiile cu totul nefavorabile în care echipa d-sale dispută primul match, declarație pe care o reproducem mai jos în întregime:

Declarațiile d-lui dr. Buteann

Gruparea Universitatea din Cluj cu sediul la Sibiu, a cerut la data de 30 Septembrie 1940 reprogramarea în Divizia A. declarând că în termen de 20 zile se poate reorganiza la noul ei sediu. Cererea Universității fiind desbătută de Comitetul Federal în ședința din 10 Octombrie c., gruparea studențească a fost programată pentru ziua de 20 Octombrie c.

«Termenul de zece zile până la data primului joc fiind prea scurt pentru o pregătire cât de cât suficientă, conducerea a cerut amânarea cu o săptămână a datei inițiale».

«Neacordându-se această amânare conducerea grupării studențești a hotărît să se prezinte la jocul din 20 Octombrie a. c. în condițiunile sportive insuficiente impuse de împrejurări».

«Ținem să asigurăm publicul sportiv că valoarea echipei Universitatea nu va fi aceia care va rezulta din prima ei întâlnire, insuficient pregătită sportivicește. Lipsa de fonduri, lipsa de jucători împrăștiați în diverse părți ale țărei, ca refugiați, lipsa echipamentului rămas la Cluj, lipsa de posibilități de încartiruire la Sibiu, lipsa de antrenament sunt tot atâtea elemente care au cerut eforturi considerabile pentru a putea fi măcar parțial eliminate, și pentru ca să se acorde primei eșiri în public a echipei Universitatea Cluj, toate circumstanțele atenuante».

Lucian Popescu

care a deținut până astăzi trei titluri continentale, a susținut, în carieră, zeci de matchuri. Care din ele a fost, însă, mai important? La această întrebare va răspunde chiar campionul nostru, printr'un articol special scris pentru «Gazeta Sporturilor».

Citiți, deci, mâine:

MATCHUL VIEȚII MELE...

de Lucian Popescu

Arbitri radiați

Conform deciziei C. C. A., următorii arbitri de volley și basket, au fost radiați din federație pentru lipsă de activitate:

Abazian Hariton, Andrei Ioan, Baranowski Boris, Bejenariu Dumitru. Brătan Florin, Cârlig Romulus, Cârâc Dem. Dem., Cristescu B., Gadidov Ovidiu, Gașpar C-tin, Georgescu Marin, Giacomatto F., Humis C-tin, Iatropol Dumitru, Ionescu Mircea, Mănciulescu Milan, Mera Vasile. Miloșevici Mircea, Marinescu Dumitru, Oren Paul, Pârvulescu Paul, Popescu Alex., Scopilide P.. Sotir Ioan. Surmeian H.. Tatulovici Dușan, Verheeven Corneliu, Zamfirescu Ioan.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.69.